

Ang Basahon ni Daniel - Gatus Ug Kaluhaan ug Usa

Pag-abli sa mga Timailhan sa Ulahing mga Adlaw: Pagsabot sa mga Timaan ni Cristo ngadto sa Nagapanukad nga mga Kahoy sa Tingpamulak

Jeff Pippenger
2024-03-07

Gitudlo ni Cristo ang Iyang katawhan ngadto sa mga kahoy sa tingpamulak nga nanalingsing na, aron ilang masabtan ang mga “ilhanan” ug ang kahulogan sa mga “ilhanan” sa ulahing mga adlaw.

“Gisugo ni Cristo ang Iyang katawhan sa pagmatngon sa mga timailhan sa Iyang pag-abot ug sa pagmaya sa dihang ilang makita ang mga ilhanan sa ilang umaabot nga Hari. ‘Sa diha nga kining mga butanga magsugod na sa pagtuman,’ Siya miingon, ‘unya tumutok kamo sa itaas, ug iyahat ang inyong mga ulo; kay ang inyong katubsanang haduol na.’ Gitumong Niya ang Iyang mga sumosunod ngadto sa mga kahoy sa tingpamulak nga nanalingsing, ug miingon: ‘Sa diha nga kini manalingsing na, kamo sa inyong kaugalingon makakita ug makaila nga ang ting-init haduol na. Sa ingon usab kamo, sa diha nga makita ninyo kining mga butanga nga mahitabo, hibalo ninyo nga ang gingharian sa Dios haduol na.’ Lucas 21:28, 30, 31.” The Great Controversy, 308.

Ang mga “timailhan” sa katapusang mga adlaw gihulagway daan pinaagi sa mga “timailhan” nga nagpahibalo ug nagpasugod sa kalihokan sa unang manulunda. Kining mga “timailhan” naglakip sa pag-uyog sa mga langit, apan gipaila ni Joel nga ang mga “timailhan” sa katapusang mga adlaw—ang mga adlaw nga ang kasal-anan sa Israel pagapangitaon ug dili hikaplagan, sa diha nga ang balaang bukid sa Dios balaan hangtod sa kahanngtoran, kay wala nay mga dumuloong nga moagi pag-usab kaniya, ug ang pag-uyog sa mga gahum sa mga langit—magalakip usab sa pag-uyog sa mga gahum sa yuta. Gipaila ni Sister White ang kalainan tali sa pag-uyog sa mga gahum sa mga langit ug sa mga gahum sa yuta.

“Niadtong Disyembre 16, 1848, gihatagan ako sa Ginoo ug usa ka panan-aw mahitungod sa pag-uyog sa mga gahum sa kalangitan. Nakita ko nga sa dihang ang Ginoo miingon og ‘langit,’ sa paghatag sa mga timailhan nga natala ni Mateo, Marcos, ug Lucas, ang Iyang gipasabot mao ang langit; ug sa dihang miingon Siya og ‘yuta’ ang Iyang gipasabot mao ang yuta. Ang mga gahum sa langit mao ang adlaw, bulan, ug mga bitoon. Sila nagmando sa kalangitan. Ang mga gahum sa yuta mao kadtong nagmando sa yuta. Ang mga gahum sa langit pagauyogon pinaagi sa tingog sa Dios. Unya ang adlaw, bulan, ug mga bitoon pagabalhinon gikan sa ilang mga dapit. Dili sila mangahanaw, kondili pagauyogon pinaagi sa tingog sa Dios.

“Mitungha ang mangitngit, mabug-at nga mga panganod ug nagbangga batok sa usag usa. Ang kahintang sa langit mibuka ug miligid paatras; unya kami makatan-aw paingon sa kahitas-an pinaagi sa abli nga luna sa Orion, diin nagagikan ang tingog sa Dios. Ang Balaang Siyudad mokanaog pinaagi nianang abli nga luna. Nakita ko nga ang mga gahum sa yuta ginauyog karon ug nga ang mga hitabo nagakahitabo sumala sa han-ay. Gubat, ug mga dungogdungog sa

gubat, espada, gutom, ug kamatay tungod sa sakit mao ang unang magauyog sa mga gahum sa yuta; unya ang tingog sa Dios maoy magauyog sa adlaw, bulan, ug mga bitoon, ug usab niining yutaa. Nakita ko nga ang pag-uyog sa mga gahum sa Europa dili, sumala sa ginatudlo sa pipila, mao ang pag-uyog sa mga gahum sa langit, kondili kini mao ang pag-uyog sa masuko nga mga nasud.” Early Writings, 41.

Ang pagkurog sa mga langit diha sa Mateo, Marcos, ug Lucas nagrepresentar sa pagkurog sa mga gahum nga nagmando sa mga langit, ingon sa girepresentahan sa adlaw, bulan, ug mga bitoon. Kining tanang langitnong mga gahum gikurog, ug mipamunga sa mga “timailhan,” nga maoy nag-una ug nagpahibalo sa lihok sa unang manulunda. Kadtong mga langitnong gahum pagakurog-on na usab sa panahon sa lihok sa ikatulong manulunda. Apan sa lihok sa ikatulong manulunda, ang mga gahum sa yuta pagakurog-on usab. Ang mga gahum sa yuta mao ang mga gahum nga nagmando sa yuta. Niadtong Septiyembre 11, 2001, ang mga gahum sa yuta, dili sa langit, gikurog.

“Karon miabot ang pulong ba nga gipahayag ko nga ang New York pagapahiran ug papason pinaagi sa usa ka balod-dagkong baha? Kini wala ko gayud isulti. Ang akong giingon mao kini, sa akong pagtan-aw sa dagkong mga bilding nga gipatindog didto, andana ibabaw sa andana, ‘Pagkangingilngig nga mga talan-awon ang mahitabo sa dihang ang Ginoo motindog aron sa hilabihang pag-uyog sa yuta! Unya matuman ang mga pulong sa Pinadayag 18:1–3.’ Ang tibuok nga ikanapulog-walo nga kapitulo sa Pinadayag usa ka pasidaan mahitungod sa moabot sa kalibotan. Apan wala akoy piho nga kahayag mahitungod sa moabot sa New York, gawas lamang nga nahibalo ako nga sa usa ka adlaw ang dagkong mga bilding didto igasalibay paubos pinaagi sa pagtuyok ug pagbaliskad sa gahum sa Dios. Gikan sa kahayag nga gihatag kanako, nahibalo ako nga anaa ang kalaglagan sa kalibotan. Usa ka pulong gikan sa Ginoo, usa ka paghikap sa iyang gamhanang gahum, ug kining dagkong mga estruktura mangapukan. Mahitabo ang mga talan-awon nga dili nato mahunahuna ang kahadlok niini.” Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Sa kasaysayan sa mga Millerite, usa sa mga ilhanan nga natala ni Lucas mao ang “kasakit sa mga nasod.” Ang mga nasod nagrepresentar sa mga gahum nga nagmando sa yuta, ug niadtong Septiyembre 11, 2001, ang tanang nasod sa kalibotan nauyog sa dihang ang ikatulong Pagkaalaot misulod sa matagnaong kasaysayan. Kana nga linog sa kalibotan girepresentahan diha sa Lucas 21, apan dili pinaagi sa biblikanhong pahayag mahitungod sa pag-uyog sa mga gahum sa yuta. Girepresentahan kini pinaagi sa hugpong sa mga pulong, “ang kasakit sa mga nasod,” sama sa gidangat sa mga nasod sa kalibotan sa dihang ang dagkong mga bilding sa New York gipukan. “Ang kasakit sa mga nasod” diha kang Lucas mao ang pag-uyog sa mga gahum sa yuta, ug kini natuman sa kasaysayan sa mga Millerite.

“Nakita ko nga ang mga gahum sa yuta karon ginauyog, ug nga ang mga hitabo nagaabot sumala sa han-ay. Ang gubat, ug ang mga dungog sa gubat, ang espada, gutom, ug kamatay tungod sa sakit mao ang una nga magauyog sa mga gahum sa yuta; unya ang tingog sa Dios maoy magauyog sa adlaw, bulan, ug mga bitoon, ug usab niining yutaa. Nakita ko nga ang pag-uyog sa mga gahum didto sa Uropa dili, sumala sa gitudlo sa uban, mao ang pag-uyog sa mga gahum sa langit, kondili kini mao ang pag-uyog sa masinuk-anong mga nasud.” Early

Writings, 41.

Ang “pag-uyog sa mga gahom sa mga nasuk-anong kanasuran,” mao ang pag-uyog sa “mga gahom sa yuta,” sumala sa gihulagway sa unang kasaysayan sa Adventismo pinaagi sa pag-uyog sa “mga gahom sa Europa.” Giila ni Uriah Smith kung unsa ang nag-uyog sa mga gahom sa Europa niadtong 1838.

“Maingon nga ang tagnaong yugto niining [ika-6] nga trumpeta nagsugod pinaagi sa boluntaryong pagtugyan sa gahum ngadto sa mga kamot sa mga Turko pinaagi sa Cristohanong emperador sa Sidlakan, sa ingon mahimo usab kita nga matarongng makahinapos nga ang iyang pagtapos mamarkahan pinaagi sa boluntaryong pagtugyan nianang maong gahum sa Sultan sa Turkiya balik pag-usab ngadto sa mga kamot sa mga Cristohanon. Niadtong 1838 ang Turkiya nahilambigit sa gubat batok sa Ehipto. Ang mga Ehiptohanon daw may maayong higayon sa pagpukan sa gahum sa mga Turko. Aron mapugngan kini, ang upat ka dagkong gahum sa Uropa, ang Inglatera, Rusya, Austria, ug Prussia, nanghilabot aron sa pagsuporta sa pangagamhanan sa mga Turko. Midawat ang Turkiya sa ilang pagpanghilabot. Usa ka komperensiya ang gihimo sa London diin gihimo ang usa ka ultimatum nga ipresentar kang Mehemet Ali, ang Pacha sa Ehipto. Dayag nga sa dihang kining ultimatum ibutang na ngadto sa mga kamot ni Mehemet, ang kapalaran sa Imperyong Otomano sa tinuod ibutang ngadto sa mga kamot sa Cristohanong mga gahum sa Uropa. Kining ultimatum gitugyan ngadto sa mga kamot ni Mehemet niadtong ika-11 nga adlaw sa Agosto 1840! ug niadtong maong adlaw gayud ang Sultan nagpadala ug sulat ngadto sa mga embahador sa upat ka mga gahum, nga nangutana kon unsay angay buhaton kon si Mehemet modumili sa pagtuman sa mga kondisyon nga ilang gisugyot. Ang tubag mao nga dili siya kinahanglan mabalaka mahitungod sa bisan unsang panghitabo nga mahimong motungha; kay sila nakahimo na ug tagana alang niana. Ang tagnaong yugto natapos, ug niadtong maong adlaw gayud ang pagdumala sa mga kalihokan sa mga Mohammedan miagi ngadto sa mga kamot sa mga Cristohanon, maingon nga ang pagdumala sa mga kalihokan sa mga Cristohanon miagi ngadto sa mga kamot sa mga Mohammedan 391 ka tuig ug 15 ka adlaw sa wala pa. Busa ang ikaduhang kaalautan natapos, ug ang ikaunom nga trumpeta mihunong sa iyang pagpatunog.” Uriah Smith, *Synopsis of Present Truth*, 218.

Ang Islam sa ikaduhang Kaalaotan miagi na sa kinatumyan sa iyang gahum, nga sumala sa pulong sa Dios magapadayon sulod sa tulo ka gatus ug kasiyaman ug usa ka tuig ug napulo ug lima ka adlaw. Apan sa mga tuig sa 1830, ang Egipto naningkamot sa pagpatukod pag-usab ug usa ka caliphate didto sa Egipto aron ipadayon ang ikaduhang dakong jihad sa kasaysayan sa Muslim. Ang posibilidad sa dugang pang pakiggubat sa Islam maoy hinungdan nga ang mga gahum sa Uropa mikurog sa kahadlok. Sulod sa mga dekada, ang krisis sa Islam nga magpasiga pag-usab sa iyang pakiggubat gitawag sa mga historyador ug sa mga tigbalita niadtong mga tuiga nga “Eastern Question.” Ang pakiggubat sa mga anak sa sidlakan gidala sulod sa mga siglo batok sa mga nasod sa Uropa, nga nakadawat sa ilang relihiyon gikan sa simbahan sa Roma. Niadtong 1838, “the distress of nations,” nga gihisgutan ni Cristo, nagrepresentar sa pagkauyog sa masinuk-anong mga nasod nga namugna pinaagi sa pakiggubat nga gidala sa Islam batok sa kanhing Romanong Imperyo.

Pinaagi sa [paghubad] sa upat ka manulonda nga ginagapos sa dakong suba sa Eufates, akong nasabtan nga ang Dios niadto andam na motugot nga ang upat ka pangulong nasod diin gilangkuban ang imperyong Ottoman, nga sa walay kapuslanan misulay sa pagdaug sa Sidlakang Imperyo sa Constantinople, ug diyutay ra ang ilang nahimo sa pagbuntog sa Europa, karon makakuha sa Constantinople, ug modasmag ug modaug sa ikatulong bahin sa Europa, nga mao gayud ang nahitabo sa may tunga-tunga sa ikanapulog-lima nga siglo. Works of William Miller, Volume 2, 121.

Ang kasakit sa mga nasod diha sa asoy nga makita sa Lucas mao ang “uban ang kalibog; ang dagat ug ang mga balud nagangulob,” ug uban sa “mga kasingkasing sa mga tawo nga nangaluya tungod sa kahadlok, ug tungod sa pagpaabot niadtong mga butanga nga moabot sa yuta.” Ang kalibog sa Pangutana sa Sidlakan nagpadayon sa pagpalibog sa mga gahom sa yuta hangtod pa sa ikakaluhaan nga siglo, ug ang simbolo nianang kasakita mao ang “mga kasingkasing sa mga tawo nga nangaluya tungod sa kahadlok” ug ang “dagat ug mga balud nga nagangulob.”

“Kining pagtimri sa mga alagad sa Dios mao ra ang sama nga gipakita kang Ezequiel diha sa panan-awon. Si Juan usab nahimong saksi niining labing makapakurat nga pagpadayag. Iyang nakita ang dagat ug ang mga balod nga nagangulob, ug ang mga kasingkasing sa mga tawo nga nangaluya tungod sa kahadlok. Iyang nakita ang yuta nga nauyog, ug ang kabukiran nga gidala ngadto sa taliwala sa dagat (nga sa literal nagakahitabo), ang mga tubig niini nga nagangulob ug nagubot, ug ang kabukiran nga nangurog tungod sa paghubag niini. Iyang gipakita ang mga hampak, kamatay sa balatian, gutom, ug kamatayon nga nagatuman sa ilang makalilisang nga buluhaton.” Testimonies to Ministers, 445.

Sa dihang gipakita kang Juan ang pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nakita niya ang kasakit sa mga nasod, ingon sa gilarawan pinaagi sa nagangulob nga mga dagat ug mga balod, ug ang mga kasingkasing sa mga tawo nga nangaluya tungod sa kahadlok; ug mao usab kadto ang pagtimri nga gipakita kang Ezequiel sa ikasiyam nga kapitulo. Gipakita kang Ezequiel ang sulodnong mga bahin sa pagtimri, ug gipakita kang Juan ang gawasnong mga bahin nga may kalabotan sa pagtimri. Nakita ni Juan nga ang pagpasuko sa mga nasod may kalabutan sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang pagpasuko sa mga nasod mao usab ang kasakit sa mga nasod ni Lucas nga sa kasaysayan nailhan ingon nga ang Eastern Question. Gipakita kang Juan nga ang Islam sa ikatulong Pag-antus, mao ang gawasnong timaan sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

“Ang karon maoy panahon sa hilabihang dakong interes alang sa tanang buhi. Ang mga magmamando ug mga estadista, mga tawo nga nag-okupar sa mga katungdanan sa pagsalig ug awtoridad, mga mahunahunaong lalaki ug babaye sa tanang hut-ong, gitutokan ang ilang pagtagad ngadto sa mga hitabo nga nagakahitabo sa atong palibot. Ila nga ginatan-aw ang nagkagubot ug walay kahupayang mga relasyon nga anaa sa taliwala sa mga nasod. Ilang namatikdan ang kakusog sa pag-igting nga nagasakop sa matag yutan-ong bahin, ug ila nga giila nga may usa ka butang nga daku ug malisudlikayan nga hapit na mahitabo—nga ang kalibotan anaa na sa ngilit sa usa ka makalilisang kaayong krisis.

“Ang mga manulonda karon nagapugong sa mga hangin sa panagbingkil, aron dili kini mohuyop hangtod nga ang kalibotan mapahimangnoan mahitungod sa nagasingabot niyang kalaglagan; apan may usa ka unos nga nagatigom, andam nang mobuto ibabaw sa yuta; ug sa dihang sugoon sa Dios ang Iyang mga manulonda sa pagbuhi sa mga hangin, mamahimo ang usa ka talan-awon sa panagbingkil nga walay pluma nga arang makalarawan.

“Ang Biblia, ug ang Biblia lamang, nagahatag ug husto nga pagtan-aw niining mga butanga. Dinhi gipadayag ang dagkong katapusang mga talan-awon sa kasaysayan sa atong kalibotan, mga hitabo nga karon pa gani nagapahulog na sa ilang mga landong sa unahan, ug ang tingog sa ilang pag-abot maoy hinungdan nga ang yuta mokurog ug ang mga kasingkasing sa mga tawo maluya tungod sa kahadlok.” Education, 179, 180.

Sa Lucas kapitulo baynte-uno giila ni Jesus ang mga “timailhan” nga nagpasulod sa kalihokang Millerite, ug kining tanang mga “timailhan,” sumala kang Sister White, natuman na. Ang linog sa Lisbon, ang mangitngit nga adlaw, ang pagkahulog sa mga bitoon, ug ang kalisdanan sa mga nasud, nga nagrepresentar sa pag-uyog sa mga gahom sa yuta nga natuman pinaagi sa Islam diha sa kahadlok nga namugna sa Eastern Question, tanan natuman na. Ang mga “timailhan” sa Millerite naglakip usab sa Anak sa tawo nga moanhi uban sa usa ka panganod, nga natuman sumala sa husto nga han-ay diin ang mga “timailhan” gihatag ni Cristo; kay human matapos ang kalisdanan sa mga nasud pinaagi sa pagpugong sa supremasya sa Ottoman niadtong 1840, si Cristo miadto sa Labing Balaang Dapit niadtong Oktubre 22, 1844, ug sa Iyang pag-anhi, mianhi Siya uban sa mga panganod.

“‘Ug ania karon, may Usa nga sama sa Anak sa tawo nga miabut uban sa mga panganod sa langit, ug miadto ngadto sa Tigulang sa mga Adlaw, ug Siya gidala sa haduol sa Iyang atubangan. Ug Kaniya gihatag ang pagmando, ug ang himaya, ug ang gingharian, aron ang tanang katawhan, mga nasud, ug mga pinulongan, manag-alagad Kaniya: ang Iyang pagmando mao ang usa ka walay kataposang pagmando, nga dili mahanaw.’ Daniel 7:13, 14. Ang pag-abot ni Cristo nga gihulagway dinhi dili mao ang Iyang ikaduhang pag-anhi ngadto sa yuta. Siya moanha ngadto sa Tigulang sa mga Adlaw didto sa langit aron pagadawaton ang pagmando ug himaya ug usa ka gingharian, nga igahatag Kaniya sa pagtapos sa Iyang buluhaton ingon nga tigpataliwala. Kini nga pag-abot, ug dili ang Iyang ikaduhang pag-anhi ngadto sa yuta, mao ang gitagna sa tagna nga mahitabo sa pagtapos sa 2300 ka adlaw niadtong 1844. Inubanan sa mga manulonda sa langit, ang atong dakung Labawng Sacerdote mosulod ngadto sa labing balaan ug didto motungha sa atubangan sa Dios aron buhaton ang katapusang mga buhat sa Iyang pagpangalagad alang sa tawo—sa pagtuman sa buluhaton sa masusi nga paghukom ug sa paghimog pagpasig-uli alang sa tanang gipamatud-ang may katungod sa mga kaayohan niini.” The Great Controversy, 479.

Ang mga “timaan” nga nalangkit sa kasaysayan sa mga Millerite maoy mga hulagway sa mga “timaan” nga nalangkit sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Sa dihang gihatag ni Cristo ang ikaduhang saksi sa makasaysayanong asoy pinaagi sa sambingay, iyang gipunting ang Iyang mga tinun-an ngadto sa “mga namulak nga kahoy sa tingpamulak.” Iyang gipahibalo kanila nga sa dihang ang mga kahoy magsugod na sa pagpamukad, mahibaloan ninyo nga haduol na kamo sa katapusan sa kalibotan, ug nga ang kaliwatan nga makasaksi sa mga

namulak nga kahoy sa tingpamulak mabuhi aron makita ang kalangitan ug ang yuta nga mangagi, diha sa mga kalayo sa Iyang ikaduhang pag-anhi.

Sa diha nga moturok na sila, makita ug maila ninyo sa inyong kaugalingon nga ang ting-init haduol na. Sa ingon man usab kamo, sa diha nga makita ninyo nga kining mga butanga mahitabo na, hibalo ninyo nga ang gingharian sa Dios haduol na. Sa pagkamatuod magaingon ako kaninyo, Kining kaliwatana dili mahanaw hangtod nga matuman ang tanan. Ang langit ug ang yuta mahanaw; apan ang akong mga pulong dili gayod mahanaw. Lucas 21:30–33.

Ang pangutana unya mao kini, “kanus-a nagsugod sa pagpamukhad ang mga kahoy?” Ang ulahing ulan nagsugod sa pagpanghinayhinay ug tulo niadtong Septiyembre 11, 2001, nga sumala kang Isaias mao ang “adlaw” sa “mabangis nga hangin sa adlaw sa hangin sa sidlakan” sa Dios.

Sa tukma nga sukod, sa diha nga kini moturok, makiglalis ka batok niini; iyang pugngan ang iyang mabangis nga hangin sa adlaw sa hangin sa sidlakan. Busa pinaagi niini pagahinloan ang kasal-anan ni Jacob; ug mao kini ang tibook nga bunga sa pagkuha sa iyang sala; sa diha nga himoon niya ang tanang mga bato sa halaran nga sama sa mga batong-apog nga gidugmok sa gagmayng tipik, ang mga kakahoyan ug ang mga larawan dili na motindog. Apan ang kinutaang siyudad mahimong biniyaan, ug ang puloy-anan pasagdan, ug ibilin nga sama sa kamingawan: didto manibsib ang nating baka, ug didto kini mohigda, ug pagaut-uton ang mga sanga niini. Sa diha nga ang mga sanga niini malaya na, pagabungkagon sila: moanhi ang mga babaye, ug sunogon sila: kay kini usa ka katawohan nga walay salabutan: busa siya nga nagbuhat kanila dili malooy kanila, ug siya nga nag-umol kanila dili magpakita kanila ug kalooy. Ug mahitabo niadtong adlaw, nga ang Ginoo magpanglagbas gikan sa agianan sa suba hangtod sa sapa sa Egipto, ug kamo pagatigumon sa tagsatagsa, Oh kamo nga mga anak sa Israel. Ug mahitabo niadtong adlaw, nga ang dakung trumpeta patunggon, ug moanhi sila nga andam na sa pagkahanaw sa yuta sa Asiria, ug ang mga sinalikway didto sa yuta sa Egipto, ug mosimba sa Ginoo didto sa balaang bukid sa Jerusalem. Isaias 27:8–13.

Ang ulahing ulan misugod sa pagwisik (sinukod) niadtong Septiyembre 11, 2001, ug didto nagsugod ang lalis mahitungod sa mensahe sa ulahing ulan ug sa peke nga mensahe sa kalinaw ug kasigurohan. Ang kasaysayan niana nga lalis mao ang dapit diin ang kasal-anan ni Jacob pagakuhaon (hinloan, nga nagpasabot nga pagahimoon nga pagpasig-uli). Ang kasaysayan sa maong lalis, nga mao ang lalis ni Habakkuk, mao ang yugto sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga matapos sa pagluwa sa Ginoo sa Laodicean Seventh-day Adventist gikan sa Iyang baba, kay kini, ingon nga “ang malig-ong siyudad,” mahimong biniyaan, kay kini nahimong siyudad sa usa ka katawhan nga walay pagsabot, nga walay makaplagan nga kalooy ni kahimuot. Niadtong panahona ang “ikaduhang tingog” sa Pinadayag dose otso, mopatingog ug dakong trumpeta, nga mao ang ikapitong trumpeta ug ang ikatulong kaalaotan, ug ang laing panon sa Dios moanhi ug mosimba sa “Jerusalem”, nga mahimong kalihukan sa madaugong iglesia.

Ang Septiyembre 11, 2001, nagtimaan nga ang kataposang kaliwatan sa kasaysayan sa yuta miabot na, ug kadtong lamang makaila sa mga kahoy nga nanalingsing sa tingpamulak maoy makadawat sa ulan nga maoy hinungdan sa pagpanalingsing sa mga kahoy. Kadtong lamang makaila nga ang Islam sa ikatulong kaalaotan mao ang nagtimaan sa pag-abot sa ulahing ulan ug sa pagpatik sa usa

ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo, maapil nianang pundoka.

“Ang mga nagakinabuhi lamang sumala sa kahayag nga anaa kanila mao ang makadawat ug labi pang dako nga kahayag. Gawas kon kita matag-adlaw nagauswag diha sa pagpakita sa aktibo nga mga hiyas Kristohanon, dili kita makaila sa mga pagpadayag sa Espiritu Santo diha sa ulahing ulan. Mahimong kini nagahulog sa mga kasingkasing sa tanan nga naglibot kanato, apan dili nato kini maila ni madawat.” *Testimonies to Ministers*, 507.

“Dili kita maghulat sa ulahing ulan. Kini moabot ibabaw sa tanan nga moila ug modawat sa tun-og ug sa mga ulan sa grasya nga nagakahulog ibabaw kanato. Sa diha nga tigumon nato ang mga tipik sa kahayag, sa diha nga atong hatagan ug bili ang malig-ong mga kalooy sa Dios, nga nalipay nga kita mosalig Kaniya, nan ang matag saad matuman. ‘Kay maingon nga ang yuta mopaturok sa iyang putot, ug maingon nga ang tanaman mopatubo sa mga butang nga gipugas diha niini; mao man ang Ginoong Dios magpaturok sa pagkamatarong ug pagdayeg sa atubangan sa tanang mga nasud’ (Isaias 61:11). Ang tibook yuta pagapun-on sa himaya sa Dios.” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, volume 7, 984.

Padayonon nato ang pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Gawas kon kadtong mga makahimo sa pagtabang sa—— pagapukawon ngadto sa pagbati sa ilang katungdanan, dili nila maila ang buhat sa Dios sa dihang madungog na ang makusog nga pagtuaw sa ikatulong manulonda. Sa dihang mogula ang kahayag aron sa paglamdag sa yuta, inay nga motindog sila aron sa pagtabang sa Ginoo, buot nilang pugngan ang Iyang buhat aron ipahaum kini sa ilang hiktin nga mga hunahuna. Sultihan ko kamo nga ang Ginoo molihok niini nga ulahing buluhaton sa paagi nga hilabihan ka layo sa naandang kahimtang sa mga butang, ug sa paagi nga supak sa bisan unsang laraw sa tawo. Adunay mga anaa sa atong taliwala nga sa kanunay buot magpugong sa buhat sa Dios, nga magbuot pa gani kon unsang mga lihok ang pagahimoon sa dihang ang buluhaton magapadayon ubos sa pagmando sa manulonda nga miduyog sa ikatulong manulonda diha sa mensahe nga igahatag ngadto sa kalibutan. Ang Dios mogamit ug mga paagi ug mga galamiton diin makita nga Siya maoy nagkupot sa renda sa Iyang kaugalingong mga kamot. Ang mga mamumuo matingala sa yano nga mga paagi nga Iyang pagagamiton aron mapatuman ug mapahingpit ang Iyang buhat sa pagkamatarong.” *Testimonies to Ministers*, 300.